

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Epagatho Presbytero. 48.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Sermonis
et actionis
nexus.

ut in actiones vertantur, opus habent: & quidem ipsi, si cum honestate & gravitate coniuncti sint. Quamobrem si tibi cordi est vtrinque celebrari, da operam, ut & sermonem ad actionem, & actionem ad sermonem adiungas.

Nemesio Prætori. 47.

Præturæ autoritas & potentia, nisi mansuetudine condiatur, ipsique suavitas Deo ministrans affulgeat, arrogantia potius est & immanitas. Si verò lenitatem admixtā habeat, ac per eam ius regat & moderetur; tum demū & integritas & benignitas est, & æquitatis via, & rerum tranquillitas.

Eragatho Presbytero. 48.

Est. 2.
Matt. 17.

Descriptus est Dominus, cum vterogestaretur, & census Cæsari pendit: hinc videlicet velut lata lege nobis indicens, ut ei, qui imperium tenet, obediamus, modò nihil ad pietatem detrimenti afferat. Quæ igitur ipse Deus noster, subita per dispensationem & consilium paupertate, docuit, candido animo imitemur, nec pauperum obtentu tributum pendere detrectemus.

Paulo Cœnobiarchæ. 49.

In monachos inertes.

Matt. 20.
1. Thess. 4.

Ingentem, ut ad me allatum est, fratrum multitudinem collegisti, qui rectè quidem ac præclare vivere soleant, verum inertes ac desides manus habeant. Hoc autem nec à Christo factum, nec à Paulo sapienti doctore observatum reperisti. Nam ille & vineam, & operam, ac laborem, & mercedem ob eum pollicetur: hic autem manibus operati, ut nullius auxilio opus habeamus, docuit. Quocirca si & Christo Deo obtemperas, & sapientissimum Paulum imitaris, aut eos laborare doce, aut causam & pretextum aliquem ostende, ob quem & alentur, & quietem obtinebunt, & improbis cogitationibus vacabunt: qui nec Christo obedientes se præbent, nec Pauli vestigia sequuntur.

μᾶλλον τῶ γενέσθαι ἀνάγκη ταπεινότητος ἔχοντα. καὶ αὐτοὶ, εἰ σεμνότητος ἔχοντα. εἰ τοίνυν βέλλοιο κατ' ἀμφοτέρω φωνήναι αἰοιδίμως, καὶ ἀπὸ τῆς λογικῆς, καὶ λέγει ἀρακτικῶς.

Νεμεσίῳ ἀρχοντι. μζ.

Ἡ τῆς ἀρχῆς ἐξουσία, εἰ μὴ κέκραται ἡμερότητι, καὶ ἐπαιθεῖ αὐτῇ ἡ θεῶ. ἀφρονέσσει ἀρροσύνεια, ἀπόνοιά ἐστὶ μᾶλλον καὶ ἀρεσίουτης. εἰ δὲ τῶ ἀφῶ τι σφᾶος. μιγείη, καὶ τὸ τῶ ἰθαυεῖ τὸ δίχασον, καὶ εὐθύτης ἐστὶ καὶ ἀρεσίουτης καὶ ὁδοῦ εὐνομίας, καὶ ἀραγματῶν γαλήνη.

Ἐραγάθῳ πρεσβυτέρῳ. μη.

Ἀπεγράφη ὁ κύριος τῇ μύσῃ φερόμενος, καὶ κῆρσον ἐτέλεσε Κασάσει, τῶ κράτει νομοθετῆς ὑποτάσσεται, ὅταν μηδὲν ὡς ἐβλάπη πρὸς τὴν εὐσέβειαν. ἀ τοίνυν αὐτὸς ὁ θεὸς ἡμῶν κατ' οἰκονομίαν πτωχεύσας ἐδίδαξεν, εὐγνωμόνως ἡμεῖς μιμησώμεθα, καὶ μη σκῆψῃ πτωχῶν, τὸν φόρον ἀρνώμεθα.

Παύλῳ ἀρχιμανδρίτῳ. μθ.

Πολλὴν, ὡς ἔγνω, πληθῶ ἀδελφῶν συναγωγὰς, καλῶς κερδίζοντων, ἀργὰς δὲ χεῖρας ἔχοντων. τῆτο δὲ ἔπε ὡς ἐπὶ χεῖρας εὐρεῖς τελοῦμενον, ἔπε ὡς ἐπὶ Παύλῳ τῶ σοφῷ διδασκάλῳ τηρέμενον. ὁ μὲν γὰρ καὶ ἀμπελώνων καὶ ἐργασίαν, καὶ μισθὸν ἐπ' αὐτῶ ἐπαγγέλλεται. ὁ δὲ ἐργάζεται τὰς χεῖρας, καὶ μηδὲν ἀρροσύνει ἐδίδαξεν. εἰ τοίνυν καὶ χεῖρας πειθῆ τῶ θεῶ, καὶ Παῦλον τὸν πάσσοφον μιμῆ, ἡ ἐργάζεσθαι καὶ δεύσον, ἢ τὴν ἀρροσύνειν διδάξον, ἀφ' ἧς καὶ τραφῆσονται, καὶ ἀνάπαυσιν ἔξουσιν, καὶ ποιηρῶν λογισμῶν καθαρεύουσιν, οἱ μήτε χεῖρας πειθαρχοῦντες, μήτε Παύλῳ ἀκολούθουτες.

Στρα-